

แบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย

สยาม จวงประโคน^{1*} ปิยพันธ์ แสนทวีสุข² และ ปรัชญนันท์ นิลสุข³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและพัฒนาแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย และ 2) ประเมินรับรองแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการสร้างพัฒนาแบบจำลองการเรียนการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการ 3) ผลผลิต 4) ปัจจัยป้อนกลับ 2) ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบจำลองการเรียนการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ด้าน จำนวน 16 ท่าน ได้จากการเลือกแบบเจาะจงโดยต้องมีประสบการณ์การสอนในสถาบันอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 3 ปี ผลการประเมินมีความเหมาะสมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และผลการประเมินรับรองแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ท่าน ได้จากการเลือกแบบเจาะจงโดยต้องมีประสบการณ์การสอนในสถาบันอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 3 ปี ผลการประเมินรับรองแบบจำลองมีความเหมาะสมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด เช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52

คำสำคัญ: แบบจำลองการสอนทางไกล, ดุริยางคศิลป์, สถาบันอุดมศึกษาไทย

¹ นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² รองศาสตราจารย์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน โทร. +668 9618 2088 อีเมล: sayam.c@msu.ac.th

A Model of Distance Learning for Music Art of Higher Education in Thailand

Sayam Chuangprakhon^{1*} Piyapun Santaveesuk² and Prachyanun Nilsook³

Abstract

This research aimed: 1) to create and develop a model of distance learning for music art of higher education in Thailand; and 2) to evaluate and ensure a model of distance learning for musical art of higher education in Thailand. The results of research are that: 1) The creation and development's result of a model of distance learning for musical art of higher education in Thailand includes 4 elements: 1) Input; 2) Process; 3) Output; 4) Feedback. 2) The appropriateness evaluating is result of a model of distance learning for musical art of higher education in Thailand by 16 specialists of 3 aspects come from purposive sampling. The evaluation's result has suitability in an aspect at highest level with an average of 4.61 and 8 experts come from purposive sampling. The result of evaluation ensures a model of distance learning for music art of higher education in Thailand, an aspect at highest level as well with an average of 4.52.

Keywords: Distance Education Model, Music Education, Thai Higher Education

¹ Doctoral Degree Student, College of Music, Maharakham University

² Associate Professor, College of Music, Maharakham University

³ Associate Professor, Faculty of Technical Education, King Mongkut's University of Technology North Bangkok

* Corresponding Author Tel. +668 9618 2088 e-mail: sayam.c@msu.ac.th

1. บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยกำลังเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ช่วยให้การสื่อสารและการส่งข้อมูลต่าง ๆ สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว และด้วยอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีเครือข่ายที่สามารถโยนใยไปได้ทั่วโลกพร้อมกันเป็นระบบเครือข่ายที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ต จึงทำให้การสื่อสารระหว่างกันในโลกนี้ทำได้อย่างรวดเร็ว การศึกษาและการเรียนรู้จึงเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาที่ต้องการ โดยไม่จำกัดวันเวลา สถานที่ และการเรียนการสอนในยุคสารสนเทศจะเป็นการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ และระบบ Social Network ผสมกับระบบการสื่อสารทางไกลมากขึ้น

ดังนั้นวิธีการจัดการศึกษา จึงควรพัฒนาวิธีการหรือรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ โดยอาศัยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้เกิดการส่งเสริมการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ด้วยระบบการศึกษาทางไกลผ่านระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับการจัดรูปแบบการเรียนรู้ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกยุคใหม่ในศตวรรษ ที่ 21 [1] ที่กล่าวไว้ว่า บุคคลที่จะประสบความสำเร็จและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมของโลกยุคใหม่ได้อย่างยั่งยืน จะต้องเป็นบุคคลที่มีความเข้มแข็ง แข็งแกร่ง มีความสามารถที่สร้างสรรค์ในวงกว้าง มีไหวพริบ มีความรอบรู้ ต้องคิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และต้องสามารถสร้างกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดชีวิตอีกด้วย [2] และการศึกษาตามอัธยาศัยสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่มีถิ่นฐานกระจัดกระจายตามจุดต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งเป็นการสร้างโอกาสการเรียนรู้ให้ทัดเทียมกัน สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ร่วมกันผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ตที่มีความรวดเร็ว สะดวก และคล่องตัว นับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงสังคมแห่งการเรียนรู้ให้กว้างไกลขึ้น [3]

แม้ว่าระบบเทคโนโลยีสารสนเทศจะมีความก้าวหน้ามากแล้วก็ตาม แต่การที่รูปแบบการเรียนการสอนขยายตัวจากการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมไปสู่การเรียน

การสอนทางไกลมีสาเหตุมาจากการพัฒนาการของเทคโนโลยีการศึกษา เมื่อเทคโนโลยีที่ถูกนำมาใช้มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบหลักของการเรียนการสอนทางไกลรวมทั้งรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนย่อมต้องปรับตัวเช่นกัน [4] และองค์ย่อยแต่ละองค์ประกอบย่อมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดที่ส่งผลถึงความล้มเหลวหรือความสำเร็จของโครงการจัดการเรียนการสอนทางไกลในสถาบันการศึกษา ต่อผู้บริหาร ผู้สอน หรือผู้เรียน โดยเฉพาะนักการศึกษาต้องยอมรับว่าการเรียนการสอนทางไกลที่ได้ผลไม่ได้เกิดจากการมีอุปกรณ์ที่ทันสมัย (High Technology) เพียงอย่างเดียว แต่ผู้จัดการศึกษาต้องเตรียมปัจจัยที่เกี่ยวข้องให้พร้อม [5] และต้องยอมรับว่าการศึกษาทางไกลที่ประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวนั้นมาจากคุณภาพของการออกแบบการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีมากกว่าการเป็นสื่อของเทคโนโลยี [6] จากรายงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนทางไกลของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกพบว่า สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ค่อนข้างประสบความสำเร็จมานาน โดยมีจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนบนความเชื่อว่าช่วยให้เกิดผลการเรียนรู้ [7]

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีก็เป็นสาระหนึ่งที่ถูกรับรองอยู่ในระบบการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน ในโรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา และในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ได้มีการเปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดนตรี หรือดุริยางคศิลป์ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท ตลอดจน ระดับปริญญาเอก ซึ่งมีให้เลือกเรียนหลายสาขาวิชา เช่น การปฏิบัติดนตรี ดนตรีศึกษา ดนตรีวิทยา เทคโนโลยีดนตรี ธุรกิจดนตรี เป็นต้น โดยหลักสูตรในสาขาต่าง ๆ ที่กล่าวมา ยังเป็นการเรียนการสอนในห้องเรียนแบบปกติ คือผู้เรียนกับผู้สอนพบหน้ากันในห้องเรียน (Face to Face) ทั้งนี้หลักสูตรการเรียนการสอนเป็นหลักสูตรเพื่อพัฒนาบุคลากรทางด้านวิชาชีพดนตรี นอกจากนั้นการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดุริยางคศิลป์ จะมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะด้านของผู้เรียนทางด้านดนตรีที่จะต้องมีทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีเอกของตนเอง และในปัจจุบันยังไม่พบสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดุริยางคศิลป์ ที่เป็นการจัดการเรียนการสอน

ทางไกลผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเต็มรูปแบบโดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียนตามปกติ

ด้วยความก้าวหน้าทางวิทยาการและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความทันสมัย ทำให้การเรียนการสอนเกิดการขยายตัวจากการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมไปสู่การเรียนการสอนทางไกล โดยอาศัยพัฒนาการของเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งมีเครื่องมือและระบบที่ได้รับการพัฒนาที่ทันสมัยขึ้น ทำให้ระบบเทคโนโลยีการเรียนการสอนมีการปรับเปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง [8] ทำให้การจัดการเรียนการสอนทางไกลผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ที่มีผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ แนะนำและช่วยเหลือผู้เรียน แทนการที่ผู้สอนจะเป็นผู้นำและผู้เรียนเป็นผู้ตามแต่เพียงฝ่ายเดียว [9]

ถึงแม้ว่าการจัดการเรียนการสอนทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นการลงทุนที่สูง แต่หากมีรูปแบบการดำเนินงานและรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ชัดเจนและเหมาะสม มีประสิทธิภาพ ก็จะเกิดประโยชน์แก่ระบบการศึกษาเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดและมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาแบบจำลองการสอนทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หลักสูตรดุริยางคศิลป์ ระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย และเพื่อรองรับหลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล พ.ศ. 2548 และแนวปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การขอเปิดหลักสูตรในระบบการศึกษาทางไกล พ.ศ. 2548 โดยเน้นหลักการจัดการเรียนการสอนทางไกลในหลักสูตรดุริยางคศิลป์ให้มีความใกล้เคียงกันกับการเรียนการสอนในห้องเรียนจริง ซึ่งไม่ว่าผู้เรียนกับผู้สอนจะอยู่ห่างไกลกัน ต่างเวลา ต่างสถานที่ ก็สามารถเรียนรู้ โดยการพูดคุย ปฏิบัติ และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนโดยเห็นภาพกัน ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อสร้างและพัฒนาแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย

2.2 เพื่อประเมินรับรองแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์สอนในระดับอุดมศึกษา สาขาคอมพิวเตอร์ศึกษา สาขาเทคโนโลยีการศึกษา และสาขาวิชาดุริยางคศิลป์

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ 3 ด้าน จำนวน 16 ท่าน ประกอบด้วยด้านคอมพิวเตอร์ศึกษา จำนวน 5 ท่าน ด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 6 ท่าน ด้านดุริยางคศิลป์ จำนวน 5 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการประเมินรับรองแบบจำลอง จำนวน 8 ท่าน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง โดยต้องมีประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 3 ปี

3.2 ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ตัวแปรต้น คือ แบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย

ตัวแปรตาม คือ ความเหมาะสมของแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การออกแบบแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

(1) ศึกษาบริบทและวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ในหลักสูตรดุริยางคศิลป์ ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาไทย และการจัดการศึกษาทางไกลผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อนำไปสังเคราะห์องค์ประกอบของแบบจำลอง

(2) ออกแบบแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย

(3) ประชุมระดมความคิดเห็น (Focus Group) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ด้าน คือ ด้านคอมพิวเตอร์ศึกษา ด้านเทคโนโลยีการศึกษา และด้านดุริยางคศิลป์

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินรับรองแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

(1) สร้างเครื่องมือสำหรับการประเมินรับรองความเหมาะสมของแบบจำลอง

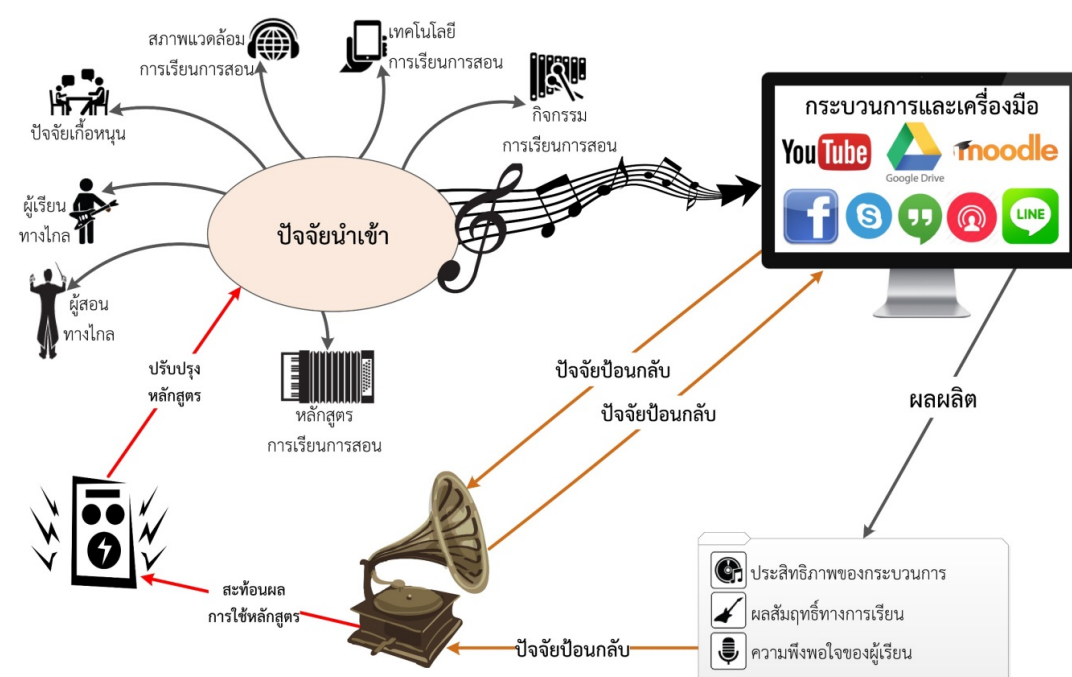
(2) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 ท่าน ประเมินรับรองแบบจำลอง(3) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของแบบจำลอง

เกณฑ์ในแปลผลค่าเฉลี่ยจากการประเมินรับรองความเหมาะสมของแบบจำลอง

4.51 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการพัฒนาแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

รูปที่ 1 แบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย

จากรูปที่ 1 แบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก คือ

5.1.1 ปัจจัยนำเข้า เป็นสิ่งแรกที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย ประกอบด้วย

- (1) ผู้สอนทางไกล
- (2) ผู้เรียนทางไกล
- (3) ปัจจัยเกื้อหนุน

- (4) สภาพแวดล้อมการเรียนการสอน
- (5) กิจกรรมการเรียนรู้
- (6) หลักสูตรการเรียนการสอนทางไกล
- (7) เทคโนโลยีการเรียนการสอนทางไกล

5.1.2 กระบวนการ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

- (1) การกำหนดรูปแบบของหลักสูตร ได้แก่ การกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ของหลักสูตร

(2) การกำหนดรูปแบบของรายวิชา ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์เนื้อหา จัดลำดับเนื้อหา กำหนดวิธีเรียน ระยะเวลาการเรียน เครื่องมือสำหรับการจัดการระบบ

(3) ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนทางไกล ได้แก่ การปฐมนิเทศผู้เรียน การนำเข้าสู่บทเรียน การวัดความรู้ก่อนเรียน การวัดความรู้หลังเรียน การสอนทางไกล การมอบหมายงาน และการประเมินผลการเรียนการสอนทางไกล

5.1.3 ผลผลิต ประกอบด้วย

(1) ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนทางไกล ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ความเอาใจใส่ การตรงต่อเวลา การอุทิศตนเพื่อส่วนรวม กระตือรือร้น มุ่งมั่น และทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ

(2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ได้แก่ การประเมินผลการเรียน เช่น การทำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน การทดสอบย่อย การสอบกลางภาค/ปลายภาค การประเมินพฤติกรรมผู้เรียน การประเมินผู้สอน การประเมินกระบวนการ และการประเมินสื่อ

(3) ความพึงพอใจของผู้เรียน ได้แก่ การสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน เป็นการประเมินคุณภาพหรือระดับความพึงพอใจ เพื่อจะนำผลการประเมินไปทำการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และตรงตามความต้องการของผู้สอนและผู้เรียนต่อไป

5.1.4 ปัจจัยป้อนกลับ เป็นส่วนที่สะท้อนผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทางไกล เพื่อนำผลสะท้อนต่าง ๆ ไปทำการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ประกอบด้วย

(1) การสะท้อนผลการใช้หลักสูตรการเรียนการสอนทางไกล เช่น การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ การประเมินผลจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา และประสิทธิภาพเทคโนโลยีการเรียนการสอนทางไกล

(2) การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร เป็นการนำผลการประเมินในด้านต่าง ๆ มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลของการใช้งานแบบจำลอง เพื่อหา

ข้อบกพร่องและทำการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้ได้มาตรฐานทั้งระบบประเทศและสากลต่อไป

ตารางที่ 1 ผลจากการประเมินแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ด้าน จำนวน 16 ท่าน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้า	4.66	0.39	มากที่สุด
ความเหมาะสมด้านกระบวนการ	4.62	0.37	มากที่สุด
ความเหมาะสมด้านผลผลิต	4.42	0.40	มาก
ความเหมาะสมด้านปัจจัยป้อนกลับ	4.74	0.41	มากที่สุด
รวม	4.61	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 การประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ด้าน ต่อแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และรายด้านมีรายละเอียดดังนี้ ความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ความเหมาะสมด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ความเหมาะสมด้านผลผลิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และความเหมาะสมด้านปัจจัยป้อนกลับ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74

5.2 ผลการประเมินรับรองความเหมาะสมของแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์ สำหรับสถาบันอุดมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ท่าน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลจากการประเมินรับรองความเหมาะสม
ของแบบจำลองการสอนทางไกลทาง
ดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย
โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ท่าน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ตอนที่ 1 หลักการและแนวคิดของแบบจำลอง			
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	4.38	0.70	มาก
1.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.50	0.50	มาก
1.3 กรอบแนวคิด	4.50	0.50	มาก
1.4 องค์ประกอบของรูปแบบ	4.63	0.48	มากที่สุด
1.5 ขั้นตอนของกระบวนการ	4.50	0.50	มาก
รวม	4.50	0.54	มาก
ตอนที่ 2 ขั้นตอนและกิจกรรมของแบบจำลอง			
2.1 ชั้นปฐมนิเทศผู้เรียน	4.63	0.48	มากที่สุด
2.2 ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน	4.75	0.43	มากที่สุด
2.3 ชั้นวัดความรู้ก่อนเรียน	4.88	0.33	มากที่สุด
2.4 ชั้นการสอนทางไกล	4.25	0.43	มาก
2.5 ชั้นการมอบหมายงาน	4.38	0.48	มาก
2.6 ชั้นประเมินผลการเรียนรู้	4.25	0.43	มาก
รวม	4.52	0.43	มากที่สุด
ตอนที่ 3 ความเหมาะสมของแบบจำลอง			
3.1 แบบจำลองเหมาะสมระดับใด	4.63	0.48	มากที่สุด
3.2 ขั้นตอนและกิจกรรมของแบบจำลองเหมาะสมระดับใด	4.63	0.48	มากที่สุด
3.3 รูปแบบของแบบจำลอง มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริงในระดับใด	4.38	0.48	มาก
รวม	4.54	0.48	มากที่สุด
รวมทั้ง 3 ตอน	4.52	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 การประเมินรับรองความเหมาะสมของแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 ท่าน รวมทั้ง 3 ตอน อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งแยกเป็นรายด้านดังนี้ ด้านที่ 1 ความเหมาะสมด้านหลักการและแนวคิดของแบบจำลอง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ด้านที่ 2 ความเหมาะสมด้านขั้นตอนและกิจกรรมของแบบจำลอง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และด้านที่ 3 ความเหมาะสมด้านรูปแบบและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54

6. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

6.1 ผลการวิจัยจากการประเมินความเหมาะสมของแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 16 ท่าน พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัย Sopapan Sa-ard [10] การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข เมืองค้ประกอบที่สัมพันธ์กัน ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า มี 10 องค์ประกอบ 2) กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลัก ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน 3) การประเมินผลการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และ 4) ข้อมูลป้อนกลับ

6.2 ผลการวิจัยจากการประเมินรับรองความเหมาะสมของแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ท่าน พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัย Wera Supa [11] การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทางไกลเชิงพุทธของสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ช่อง ดี เอ็ม ซี ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลการประเมินรับรองรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริงมากที่สุด

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

การนำแบบจำลองฯ ที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ควรคำนึงถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบเครือข่ายและอุปกรณ์พื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนการสอนทางไกลตามแบบจำลองเพื่อเตรียมความพร้อมด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทดลองใช้แบบจำลองเพื่อหาประสิทธิภาพคุณสมบัติของแบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย

ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียนในขณะที่ใช้แบบจำลองการสอนทางไกลทางดุริยางคศิลป์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย ว่าในแต่ละส่วนที่ใช้งานส่วนใหญ่แล้วสภาพความเป็นจริงของมนุษย์น่าจะทำอะไรก่อน หรือหลังเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

8. เอกสารอ้างอิง

- [1] Nilsook, P., Utakrit, N., and Clayden, J. (2014). "Imagineering in Education: A Framework to Enhance Students' Learning Performance and Creativity in Thinking." Educational Technology. Vol.54 No.1 : 14-20.
- [2] Ambrose, S.A., Bridges, M.W., DiPietro, M., Lovett, M. C., Norman, M. K., & Mayer, R.E. (2010). How Learning Works: Seven Research-Based Principles for Smart Teaching. Wiley.
- [3] Nilsook, P., Takianthong, M., Arkmaharat, P., and Chumlongkul, K. (2011). "A model for the operation of one college one innovation project, the office of vocational education commission." International Journal of Vocational and Technical Education. Vol.3 No.1 : 1-4.
- [4] Kearsley, G. (1998). "Educational Technology: A Critique." Educational Technology. Vol.38 No.2 : 47-51.
- [5] Durante, A. & Koohang, A. (2003). "Learners' perceptions toward the web-based distance learning activities/assignments portion of an undergraduate hybrid instructional model." Journal of Information Technology Education. Vol.2 No.1 : 105-113.
- [6] Ely, D P and Plomp, T. (1989). The promises of educational technology : a reassessment. Computers in the Human Context. Oxford, T Forrester (Ed.) : Blackwell.
- [7] Simonson, M. and Schlosser, C. (1995). "More than Fiber Distance Education in Iowa." Techtrends. Vol.40 No.5 : 13-15.
- [8] Wattakiecharoen, J. and Nilsook, P. (2012). Development of On-line Instruction Media and Administration System based on Moodle Program on Learning Behaviors of PhD. International e-Learning Conference 2012 (IEC2012). Convention Center, Hall 9, IMPACT, Muang Thong Thani, Thailand June 14-15, (192-196).
- [9] Jokela, P. and Karlsudd, P. (2007). "Learning with Security." Journal of Information Technology Education. Vol.6 No.1 : 291-309.
- [10] Sopapan Sa-ard. (2010). A Development and Effects of Problem-Based Instruction Model Using Electronic Media toward Learning Achievement and Problem Solving Ability in Nursing of College Nursing Students under Praboromarajchanok Institute, the Ministry of Public Health. Ph.D. Dissertation in Technical Educational Technology, King Mongkut's University of Technology North Bangkok.
- [11] Wera Supa. (2010). Development of a Distance Instructional Model Based on Buddhist Approach via DMC Satellite Channel upon Learning Achievement and Critical Thinking. Ph.D. Dissertation in Educational Communication and Technology, Department of Curriculum, Instruction, and Educational Technology, Faculty of Education, Chulalongkorn University.